

ще дода (*Ich komme nach*). Э. Г. 31. Ако не я запречите, ей сега ще бъде тука. Э. Г. 56. „Смѣйте се!“—„Ей сега, ей сега“ (*Gleich! gleich!*) Э. Г. 69. Черквица си направихме безъ да угадимъ; ей на сега и школьо правимъ. Зк. 40.

Ей та тѣбѣ восклицаніе соответствующее „ой ты го еси“ въ рускиѣхъ народн. пѣсн. „Ей та тебе, чобанъ Герги! Да би брала Самодива Крыло овце, четъ кози, Се би поле побелила“. Ч. 280. „Ей та змею, ты мой зетю!“ Ч. 281.

Ей-този вотъ этотъ: Отъ какъ излѣзоха на свѣтатъ ей-тѣзи въртоглавы... салъ на садило приличать. Л. Д. 1870 р. 170.

Ей тѣй! а вотъ какъ! „Какъ да не си на земя-та ми? „Ей тѣй: прѣстъ-та кой-то е въ талига-та и на кой-то азъ сѣдя, е шведска, а не на ваша милость“. Л. Д. 1876 р. 182. **Ей туй:** вотъ это Ей туй, дядо, дѣто е като ражень, казваса „многолъ“. Зк. 33.

Ей че! и вотъ! Ей че си иде потера, Босолъ подиръ погледна. М. 214. А бе, азъ биръ да съмъ далъ за черкова-та, пакъ нещъ рѣ: не давамъ. Ей, че и Господъ ми помогна да посребря и Евангелието. Зк. 31. Минало са е мало, ни много, Минале ми са деветъ години. Ей че си иде прѣво-то либе. Ч. 216.

Ййцѣ с. с. янцо. Данковъ. **Ййчицѣ** ум. янчко. Въ опова време на билѣринтъ даваха не пари, а единъ му дадне вѣлница, други-житце, трети—сиренце, а четвърти—ейница. З. 113. (ср. Ййце).

Ека* (*iaqa*, s. t. 1 collet 2. *Pan de robe*. З. *Bord, rivage, côte*). с. ж. воротъ: Обязанность-та на „кликала“ е да хващатъ покупатели-те за еките и да ги татратъ въ дюканете. З. 61. (ср. Яка, Бюлоровъ).

Екимъ Екиминъ Екимѣйя (*hekim* s. t. 1. *Savant, sage*. 2. *Philosophe*. 3. *Médecin*) с. м. врачъ. **Екимѣййка** с. ж. Аль си болна, майко, за поно'и, Аль си болна, майко, за екими И за вогъ, майко, леко'пти. М. 90. Гдѣ има да знае джераве Джераве, Нонке, екимѣе. Ази съмъ, Панчо, джеравка, Джеравка и още екимѣййка. Д. 27, 4—5, 11—12.

Йкенъ м. св. **Йчѣ** м. дл. 1) гремлю, звеню, звучу, глашу, раздаюся: И слѣнце-то блжсна, езеро си ѣче. М. 31. Нещерата ѣ не ечеше вече отъ пѣсьньта ѣ. Т. 1. Змѣятъ той часъ като засналъ захъркалъ толкова, щото сичко-то море пчеше. Х. I, 17. Той хъркаше та пчяха планинѣтѣ. Х. II, 41. Сичкото крайморіе и сичкытѣ ближны горы екиѣѣ (*retentissent*) отъ този викъ. Т. 89. Шумътъ отъ неговытѣ орѣжія екиѣ чакъ въ горытѣ. Т. 16. Но то ѣчеше като на англий-